

Divorțul, recăsătoria și Biblia

Deoarece căsătoria este un angajament pe viață ar trebui să știm ce ne învață Isus despre căsătorie. Având în vedere că învățătura despre acest lucru este foarte specifică, indică faptul că Isus a considerat-o ca fiind foarte importantă. Numărul divorțurilor este în creștere în societatea noastră și deoarece majoritatea persoanelor divorțate nu s-au recăsătorit, este de asemenea important ca oamenii creștini să cunoască învățătura scripturilor privind divorțul și recăsătoria. Din moment ce societatea noastră este formată din atât de mulți oameni divorțați care se vor recăsători în cele din urmă, tinerii ar trebui să fie avertizați cu privire la această problemă de către părinții lor. Având o astfel de călăuzire ei vor ști cum să o confrunte într-un mod creștin înainte de a-și permite să devină atât de implicați emoțional altfel va fi dificil pentru ei să se confrunte cu această problemă într-un mod inteligent.

Învățăturile lui Isus despre acest subiect pot fi găsite în **Matei 5: 31,32** și **Matei 19: 3-9**. Aceste pasaje ar trebui să fie citite cu atenție în legătură cu această temă. Isus a mers înapoi la începuturi, la intenția inițială a lui Dumnezeu în creație. Dumnezeu a creat omul, bărbat și femeie, și a declarat că omul ar trebui să lase pe tatăl și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor deveni un singur trup. Căsătoria este o uniune permanentă dintre bărbat și femeie ca soț și soție, atât timp cât amândoi vor trăi pe acest pământ. Nu este doar o legatură fizică, ci o relație spirituală în care fiecare caută să promoveze binele celuilalt prin toleranță reciprocă, dragoste și rugăciune. Fiecare caută bunăstarea celuilalt mai degrabă decât a lui.

Considerată ca un contract, căsătoria este un acord reciproc între bărbat și femeie ca ei să trăiască împreună ca soț și soție. Există, totuși, o diferență între contractul de căsătorie și toate celelalte contracte din această lume. Termenii acestui contract nu trebuie să fie elaborați de către părțile contractante, cum se face într-o afacere. Termenii contractului de căsătorie au fost elaborați de Dumnezeu, care este creatorul omului și autorul căsătoriei. Acest lucru fiind adevărat, cei care intră în relația de căsătorie ar trebui să înțeleagă că ei sunt obligați să accepte termenii contractuali ai lui Dumnezeu. Acest contract, prin urmare, este unul pe care Dumnezeu l-a aranjat și nu poate fi dizolvat numai prin voința unuia sau voința ambelor părți al contractului. Nici măcar un decret din partea statului nu poate elibera creștinul de obligația de a face voia Domnului. Acest lucru înseamnă că o căsătorie este permanentă și extrem de serioasă, toate persoanele care intră în ea trebuie să facă acest lucru cu luciditate, cu înțelepciune, după o analiză atentă și în frica de Dumnezeu. Atât soțul cât și soția au obligația de a învăța care sunt sarcinile și responsabilitățile care le revin, ele fiind revelate în Noul Testament. Nu numai ca ei să accepte aceste îndatoriri și responsabilități cu toată seriozitatea, dar și să le îndeplinească cu întreaga lor capacitate și abilitate pentru a atinge cele mai înalte cote de fericire în căsnicia lor. Cei doi trebuie să conștientizeze că Dumnezeu a instituit căsătoria să fie permanentă și că divorțul este o problemă atât de serioasă. Chiar dacă una dintre părțile contractante nu se recăsătorește, el trebuie să facă față în continuare responsabilităților ce implică separarea de partenerul său cât și faptul că nu și-a îndeplinit promisiunile sale în relația de căsătorie.

Acum se pune întrebarea :*"Are vreodată unul dintre parteneri dreptul să divorțeze și să se recăsătorească?"*. Învățăturile lui Isus în această privință sunt clare. *"Oricine își va lăsa nevasta, afară de pricină de curvie, și ia pe alta de nevastă ,preacurvește. Și cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbat, preacurvește."* (Matei 19: 9). O examinare atentă a acestui pasaj indică o serie de lucruri. În primul rând, **adulterul** trebuie să fie cauza reală pentru a pune "de-o parte", sau a se separa. Uneori soțul și soția se separa ,apoi în urma acestei separări survine adulterul, dar acesta nu reprezintă cauza pentru un divorț justificat din punct de vedere biblic. Cu siguranță Isus nu ar permite o astfel de practică ca bază pentru recăsătorire. În cazul în care adulterul apare ca urmare a neglijenței și a neîndeplinirii obligațiilor în căsătorie, el nu poate fi folosit ca motiv pentru recăsătorie din partea persoanei care nu a comis adulter. Acest lucru arată din nou seriozitatea cu care soțul și soția ar trebui să-și îndeplinească toate obligațiile maritale care le revin.

În al doilea rând, adulterul, ca bază pentru recăsătorirea partenerului nevinovat trebuie să fi avut loc fără vreo vină din partea acesteia, astfel ca aceasta sa poată pretinde dreptul de a se recăsători. Niciunul care în relația de căsătorie constituie o cauza care contribuie la infidelitate celeilalte persoane nu poate pretinde a fi liber pentru recăsătorire.

Un alt factor care trebuie luat în considerare este aceasta: în cazul în care a avut loc adulterul și a fost iertat, partenerul iertător nu ar trebui să prezinte din nou infracțiunea iertată ca bază pentru divorț și recăsătorire. Cu aceste excepții, învățătura lui Isus nu permite recăsătorirea partenerului nevinovat într-o căsătorie ruptă de adulter.

Cine va studia învățătura lui Isus pe această temă, va deveni conștient de cât de mare este discrepanța dintre ceea ce este considerat satisfăcător din punct de vedere al lumii și poziția lui Isus cu privire la acest subiect. Creștinii ar trebui să nu uite că au obligația de a accepta învățătura lui Hristos cu privire la toate aspectele și nu ar trebui să accepte un compromis între învățătura Lui și punctul predominant de vedere al societății.